

Temat siódmy: „Oto jestem, pošlij mnie” (Iz 6,8)

I. PODSTAWY TEOLOGICZNO-BIBLIJNE

1. PODSTAWY BIBLIJNE

W kaźdym czasie młody człowiek staje przed różnymi wyborami, stara się decydować samodzielnie, ale w swojej pokorze serca słucha Bożego głosu, który wzywa na różne sposoby. Odbywa się to niekiedy bezpośrednio, ale w niektórych przypadkach potrzebuje wsparcia kierownika duchowego, aby dobrze rozeznąć swoje powołanie. Są one różne, nie jest łatwo samodzielnie rozeznąć swoje powołanie.

„I usłyszałem głos mojego Pana: Kogo mam pošłać i kto Nam pójdzie, Odpowiedziałem: Oto jestem! Pošlij mnie. I rzekł: Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie uważnie, ale nie rozumieście! Patrzcie bacznie, ale nie poznawajcie” (**Iz 6, 8-9**)

- Pan Bóg pozwala doświadczyć swojej obecności
- Pan Bóg przygotowuje do przyjęcia słowa Bożego

Prorok Izajasz bezpośrednio słyszy Pana Boga i wie co powinien uczynić, to w miarę prosta sytuacja, ale nie zawsze tak jest....

„Powiedział do mnie Pan: Nie mów jestem młody, bo pójdiesz dokądkolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek ci polecę. Nie bój się nikogo, gdyż Ja jestem z tobą, żeby cię bronić – wyroczenia Pana” (**Jr 1,7-8**)

- Pan Bóg wyznacza zadanie
- Pan Bóg towarzyszy człowiekowi

Prorok Jeremiasz doświadcza Bożego wezwania, ale próbuje się przed nim bronić, odwołując się do swojego młodego wieku, jednak i z takiej sytuacji Pan Bóg potrafi zaleźć wyjście....

„Gdy skończył, zwrócił się do Szymona: Wypłyn na głębie. Zarzućcie wasze sieci na połów. A Szymon odpowiedział, Mistrzu, trudziłyśmy się przez całą noc i nic nie złowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzuć sieci” (**Łk 5,4**)

- Pan Bóg zna nas po imieniu
- Pan Bóg szanuje posłuszeństwo

Są w naszym życiu sytuacje , w których wydaje się nam że nie mamy rady, ale Pan Bóg nie zostawia nas wtedy samych, albo Sam przychodzi, ale wysyła innego człowieka....

2. WSPÓŁCZESNY PRZEKAZ MAGISTERIUM KOŚCIOŁA

a) Katechizm Kościoła Katolickiego

Jak to może być, że Pan Bóg zna mnie po imieniu, czy to możliwe, czy zaplanował dla mnie przyszłość.... Młody człowiek staje w sytuacji, z którą nie do końca wie jak sobie poradzić. W takiej sytuacji zaczyna szukać odpowiedzi, albo przez czytanie Pisma świętego, studiowanie dokumentów Kościoła, albo przez rozmowę z drugim człowiekiem do którego ma całkowite zaufanie. Czy będę szczęśliwy jeśli podejmę taką drogę życia, pytanie zasadnicze. Odpowiedź jest prosta, skoro powołuje cię Pan Bóg to po to byś był szczęśliwy.

- Bóg wypowiada imię człowieka w momencie chrztu i to jest moment powołania „Chrzest jest sakramentem wiary” (KKK 1253)
- Świadectwo wiary stanowi istotny wymiar powołania chrześcijańskiego. „Powołanie chrześcijańskie jest ze swej natury powołaniem do apostołstwa” „Człowiek jest powołany, by ukazywać Boga przez swoje postępowanie” (KKK 863, 2085)

- Bóg powołuje nas do swojego własnego szczęścia. Powołanie to jest skierowane do każdego osobście, ale także do całego Kościoła, nowego ludu tych, którzy przyjęli obietnicę i żyją w wierze (KKK 1719):

- powołanie dane przez Boga,
- powołanie do apostołstwa w momencie chrztu,
- powołanie we wspólnocie wierzących,
- powołanie na drodze do świętości.

b) Nauczanie św. Jana Pawła II i papieża Franciszka

Zarówno święty papież Jan Paweł II jak i papież Franciszek, zachęcają młodych ludzi, aby wielkodusznie odpowiedzieć na Boże wołanie. Pokazują, aby dostrzegać kochającego Boga, który każdemu człowiekowi przygotowuje plan na życie, trzeba odrzucić lęk i strach, a powierzyć się Bogu, który kocha. Tutaj właśnie potrzebna jest wiara, aby pójść tą ścieżką za Jezusem.

- Powołanie utożsamiane z projektem życia, jaki młody człowiek kształtuje w swej młodości. Powołanie to coś więcej niż projekt – Jan Paweł II, List do młodych *Parati semper*, nr 9
- Wiecie już, bo nieraz o tym mówiłem, że wybrałem to motto „Miserando atque eligendo (Zmiłowawszy się powołał)”, nawiązując do wspomnienia z lat młodzieńczych, kiedy silnie poczułem, że Pan mnie powołuje. Nie stało się to po jakiejś konferencji, ani ze względu na jakąś piękną teorię, ale dlatego, że doświadczyłem miłosiernego spojrzenia Jezusa, które na mnie spoczęło. Tak, rzeczywiście było. Mówię wam prawdę. Duszpasterstwo powołań to nauczyć się stylu Jezusa, który przechodzi przez miejsca codziennego życia, zatrzymuje się bez pośpiechu i patrząc na braci z miłością prowadzi ich do spotkania Boga Ojca – Audiencja dla uczestników Kongresu na temat powołań zorganizowanego przez Kongregację do Spraw Duchowieństwa, 21.10.2016

Pierwszym powołaniem człowieka, jest powołanie do szczęścia, Pan Bóg nie ma upodobania w cierpieniu. Cierpienie i krzyż może być doświadczeniem przejściowym, przygotowującym nas do rzeczy wyznaczonych przez Pana Boga. Pierwszym, naturalnym powołaniem człowieka jest powołanie małżeńskie, rezygnacja z tego powołania może być usprawiedliwiona jedynie wyborem większej i powszechnej miłości realizowanym w życiu kapłańskim lub zakonnym.

1. LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- Hajduk D., *Boży plan dla Ciebie*, Kraków 2009.
Jan Paweł II, *List do młodych, Parati semper* (www.opoka.org.pl).
Katechizm Kościoła Katolickiego, II wydanie poprawione, Pallottinum 2012.
Llorente L., *Kapłaństwo. Słudzy Ludu Bożego*, Kraków 2002.
Okarmus I., *Gdy już zdecydowaliście, że chcecie być razem*, Kraków 2013.
Wons K., *Jakiego księdza chcą ludzie*, Kraków 2010.

II. TEKSTY DO PRAC W ZESPOŁACH I KOŁACH SYNODALNYCH

„Oto jestem, poślij mnie”

Temat nr 7

Biblijne:

1. „Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM, KTÓRY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was” (Wj 3,14).
2. „Pan posłał Mojżesza i Aarona, którzy wyprowadzili ich z Egiptu i osiedlili ich na tym miejscu” (1Sm 12,8).
3. „I usłyszałem głos Pana mówiącego: Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł? Odpowiedziałem: Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6,8).
4. „Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębie!” (Mt 10,16).
5. „Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsz zamierzał” (Łk 10,1).
6. „Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki” (Łk 10,3).
7. „A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam” (J 20,21).

Papieskie:

1. **Lumen fidei:** „... wiara prowadzi do głębszego widzenia: «jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą» (J 11,40). W końcu wiara i widzenie splatają się: «Ten, kto we Mnie wierzy, wierzy [...] w Tego, który Mnie posłał. A kto Mnie widzi, widzi Tego, który Mnie posłał» (J 12,44-45). Dzięki temu zespoleniu ze słuchaniem, widzenie staje się pójściem za Chrystusem, a wiara jawi się jako droga widzenia, na której oczy przyzwyczajają się do spoglądania w głąb. I tak, w poranek wielkanocny, od Jana, który gdy jeszcze było ciemno, przed pustym grobem «ujrzał i uwierzył» (J 20,8), przechodzimy do spojrzenia Marii Magdaleny, która już widzi Jezusa (por. J 20,14) i chce Go zatrzymać, ale zostaje zachęcona do kontemplowania Go na Jego drodze do Ojca, aż do pełnego wyznania samej Magdaleny wobec uczniów: «Widziałam Pana» (J 20,18)” (nr 30).
2. **Lumen fidei:** „Słuchanie w wierze przebiega zgodnie z formą poznania właściwą dla miłości: jest to słuchanie osoby, rozróżniające i rozpoznające głos Dobrego Pasterza (por. J 10, 3-5); to słuchanie nakazujące naśladowanie, jak w przypadku pierwszych uczniów, którzy «usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem» (J 1,37)” (nr 30).
3. Papież Franciszek: „Dziękuję za waszą dyspozycyjność w służeniu przy ołtarzu Pańskim, czyniąc z tej posługi miejsce treningu w wychowywaniu się do wiary i do miłości bliźniego. Dziękuję, że również i wy rozpoczęliście odpowiadać tak, jak uczynił to prorok Izajasz: «Oto jestem, poślij mnie» (Iz 6,8)” (Spotkanie z ministrantami, 04.08.2015).
4. Papież Franciszek: „Wszyscy chrześcijanie są ustanowieni misjonarzami Ewangelii! Uczeń bowiem, nie otrzymuje daru Bożej miłości dla prywatnego pocieszenia. Nie jest wezwany do niesienia siebie samego ani też do troski o interesy jakiejś firmy. Dotknęło go i przemieniło po prostu poczucie radości z powodu bycia kochanym przez Boga i nie może zatrzymać tego doświadczenia tylko dla siebie (...) Zatem działalność misyjna nie jest czymś, co może być dodatkiem do życia chrześcijańskiego, jakby była jakąś ozdobą, lecz przeciwnie, znajduje się w samym sercu wiary: relacja z Panem pociąga za sobą bycie posłanymi w świat, jako prorocy Jego Słowa i świadkowie Jego miłości. Chociaż nawet doświadczamy w sobie wielu słabości (...) Nie ma miejsca na lęk: to sam Bóg przychodzi, aby oczyścić nasze "nieczyste wargi", czyniąc nas zdolnymi do misji: "Twoja wina jest zmazana, zgładzony twój grzech. I usłyszałem głos Pana mówiącego: «Kogo mam posłać? Kto by Nam poszedł?» Odpowiedziałem: «Oto ja, poślij mnie!»" (Iz 6,7-8)” (*Orędzie na dzień powołań 2016*).

Zaleca się lekturę całej encykliki *Lumen fidei*.

Inne:

Youcat. Katechizm Kościoła Katolickiego dla Młodych: „To bardzo ważne, by modlić się wszędzie: w szkole, w środkach komunikacji, na przyjęciu, wśród przyjaciół. Cały świat powinien być przeniknięty - BŁOGOSŁAWIENSTWEM. Równie ważne jest jednak to, żebyśmy uczęszczali do świętych miejsc, gdzie Bóg nas oczekuje, byśmy mogli przy Nim odetchnąć, zostać przez Niego umocnieni, napełnieni i posłani” (nr 498).

III. PYTANIA DLA ZESPOŁÓW I KÓŁ SYNODALNYCH

Etap I: Kim jesteś?

1. Co Tobą kieruje, jakie wartości są dla Ciebie ważne? Czy w twojej wspólnotcie (środowisku) rozmawiacie o wartościach, przyszłości i powołaniu życiowym?
2. Jakie cele stawiasz sobie w życiu? Czy dzielisz się tymi przemyśleniami z rówieśnikami?
3. Jak widzisz swoją przyszłość? Czy masz świadomość, że twoje plany na życie mogą być też planami Pana Boga?
4. Czy twoja wspólnota daje ci przestrzeń (pomaga) w usłyszeniu i rozpoznaniu wołania Boga?
5. Bóg kieruje do Abrahama Słowo, w którym objawia się jako Ten, który mówi po imieniu. Czy jesteś gotowy na takie spotkanie (Rdz 12,1-3 ; Rdz 17,5)?
6. Czy jesteś gotowy pójść za wezwaniem, jeśli usłyszysz głos Boga, nawet jeśli masz „zbyt wiele lat” (Rdz 12,4b)?

Etap II: Pytanie o powołanie

1. Czym jest powołanie i jak można je rozpoznać?
2. Co według Ciebie kryje się pod słowem „powołanie”? (wykształcenie, wykonywany zawód, osobiste umiejętności, wartości, podejmowane decyzje)
3. Co może być pomocą w odkrywaniu życiowego powołania? (pasje, możliwości rozwoju, środowisko, rodzina, świadek wiary, dziedzictwo kulturowe)
4. Po czym można rozpoznać, że człowiek realizuje powołanie?
5. Po czym można poznać u konkretnej osoby brak właściwego rozeznania swojego powołania lub świadome odrzucenie Bożego głosu?
6. „Wiara przekazywana jest od osoby do osoby, podobnie jak płomień zapala się od innego płomienia.” (*Lumen fidei*, nr 50) Czy zdajesz sobie sprawę z wpływu, jaki na życie Kościoła ma rozeznanie przez Ciebie drogi życiowej?

Etap III: Kościół ma narzędzia pomocne w rozeznaniu powołania

1. Jak postrzegasz rolę Kościoła w odkrywaniu powołania życiowego przez ludzi młodych?
2. Jakiego rodzaju pomocy oczekujesz od Kościoła przy wyborze drogi życiowej?
3. W dokumencie *Lumen Fidei* (37) papież Franciszek, mówi, że Kościół jest „Matką naszej wiary”. Zatem: *Czym*, a może *Kim*, jest dla Ciebie Kościół?
4. Jakie cechy powinien mieć Kościół, z którym mógłbyś/mogłabyś prowadzić dialog na temat swojej życiowej drogi?
5. Czy chcesz, aby Kościół pomógł Ci w wyborze drogi życiowej?
6. Z kim rozmawiasz o swoim celu życiowym:
  - a) spowiednik
  - b) kierownik duchowny
  - c) rodzice
  - d) przyjaciel/przyjaciółka
  - e) wspólnota
  - f) koledzy
  - g) nie rozmawiam z nikim
  - h) _____
7. Skoro „wiara rodzi się ze spotkania (...) i oświeca naszą drogę w czasie” (*Lumen fidei*, nr 38), to czyje towarzyszenie miało największy wpływ na Twoją wiarę?
8. W rozeznawaniu drogi życiowej potrzeba także „wiarygodnych ekspertów w sprawach Boga” (*Lumen fidei*, nr 40). Jak postrzegasz towarzyszenie kierownika duchowego/spowiednika w odczytywaniu powołania?
9. Jakie miejsce w rozeznawaniu powołania mają dla Ciebie: modlitwa, Eucharystia, sakrament pokuty i pojednania, Pismo Święte, rekolekcje, kursy ewangelizacyjne, milczenie, inne?
10. Co oznacza, że to Kościół ostatecznie potwierdza wybór powołania?
11. Czy bierzesz pod uwagę to, że Twoją drogą życiową może być powołanie do wyłącznej służby Bogu w Kościele?